

Etapa 11.

Surto de Benifairo de les Valls, paso per unes vies estretes que em porten fins a Segunt. Aquí amb qüestio si continu per Canet de Berenguer, decideixo continuar fins a Puçol per carreteres secundàries. A partir d'aquí continuo caminant pel carril bici fins arribar a València, per els carrils bici, em trobo molta gent amb els que parlo i explico de que tracte el meu repte i la Fundació Vicens Ferrer. Vull mencionar especialment, en Miguel, un minusvàlid que em va acompanyar en bicicleta durant tres quilòmetres.

Etapa 12.

De València surto pels jardins de l'antic caudal del riu Túria, per cert, estan molt ben cuidats, fins arribar a la Ciutat de les Ciències, on torno agafar el carril bici fins arribar a Saler. En aquest punt continuo per carreteres locals poc transitades fins arribar a Cullera.

Etapa molt animada per els companys ciclistes que em vaig trobant pel camí.

Etapa 13.

Començo l'etapa travessant l'horta valenciana per petits i estret camins fins arribar a la platja Grao de Gansos. En aquest punt camino per la pasarel·la de fusta durant 4 quilòmetres fins arribar a la platja de Gandia. Atraveso la ciutat amb una calor impresionant. Continuo per diferents pobles petits fins arribar a Oliva, on sóc rebut per un grup de gent encapçalat per la Puri i el Jose Luis, de Caritas d'Oliva. Per la nit, a l'hora del partit Barça-Juventus, estic sopant amb més de 200 persones, estan celebrant la festa anual de Caritas.

Etapa 14.

Etapa plana per la nacional fins a la ciutat de Gata de Gorgod. A partir d'aquest punt és pujada més de 400 metres. Després de passar per Marina Alta, on hi ha muntanyes palades amb poca vegetació, la calor dificulta molt l'ascens però arribo bé a Benissia.

Estic a la última provincia del País Valencià.

Etapa 15.

Etapa molt monòtona per carretera fins arribar a Benidorm, aquí em para la Guardia Civil per informar-se del que estava fent, els hi explico i em van deixar continuar fins a Villajoyosa.

Etapa 16.

De Villajoyosa a Alacant, molt tranquil fins arribar a Campello, l'únic inconvenient es que no hi ha cap bar obert de bon matí per reposar forces. En el primer bar que trobo esmorzo i em recomposo de la calor que comença a apretar. El cambrer del Bar Eloy, en Fernando, ha sentit a parlar del meu projecte en diferents mitjans de comunicació.

Continuo fins arribar a Alacant on em trobo amb el naturista Latorre, gran col·laborador de la Fundació Vicens Ferrer, a més parlant amb ell, em diu que ha vingut a la festa "Vine a fer L'indi" i que coneix el Tomas Jover.